

Arrest

nr. 312 383 van 3 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 UKKEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat I. SIMONE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 29 september 2015 dient verzoeker, de vader van verzoekster, samen met de moeder van verzoekster een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) eveneens namens hun kinderen werd ingediend.

Op 27 februari 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker en zijn echtgenote dienen een beroep in tegen die beslissingen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die hen bij arrest nr. X van 9 oktober 2017 eveneens de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus weigert daar geen geloof wordt gehecht aan hun asielrelaas en zij niet aantonen dat er in hun hoofden zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

1.2. Verzoeker en zijn echtgenote dienden een volgend verzoek om internationale bescherming in, dat eveneens in naam van hun kinderen werd ingediend. De commissaris-generaal neemt op 24 oktober 2018 de beslissingen niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Het daartegen ingediende beroep wordt verworpen bij 's Raads arrest nr. 221.412 van 20 mei 2019.

1.3. Verzoekster dient, net zoals haar broer en zus, op 21 februari 2019 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 26 juni 2019 de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) omdat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen. Het beroep tegen die beslissing, wordt verworpen door de Raad op 18 december 2019.

1.4. Op 25 mei 2020 dient verzoekster in eigen naam een volgend verzoek om internationale bescherming in. Diezelfde dag dienen verzoeker en zijn echtgenote, een derde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 30 november 2021, ten aanzien van verzoeker, de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Het daartegen ingediende beroep wordt verworpen door de Raad op 12 oktober 2022. Op 27 juli 2021 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van verzoekster de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Het daartegen ingediende beroep wordt door de Raad verworpen op 20 april 2022, bij arrest nr. 271.432.

1.5. Op 13 september 2023 dienen verzoeker een vierde en verzoekster en derde beschermingsverzoek in. Op 29 februari 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissingen niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraakse staatsburger en een soenniet van Arabische origine. U huwde met [A.M.R.S.S.] (O.V. [...]) en u heeft met haar twee kinderen, [A.-D..M.M.A.], (CG [...], o.v. [...]), en A.-D.M.M.A. (CG [...], o.v. [...]). Uit uw eerste huwelijk heeft u een dochter A.-D.A.M.A. ([...], o.v. [...]). Uw vrouw heeft ook een dochter uit haar eerste huwelijk [A.M.R.M.A.] (CG [...], o.v. [...]). U bent de schoonbroer van A.M.R.S.S. (CG [...] B, O.V. [...]), die getrouwd is met A.A.H.Z.K. (CG [...]O.V. 8.133.256), en van A.-M.M.S.S. (CG [...], O.V. [...]). U bent geboren in Adhamiya, waar u het grootste gedeelte van uw leven heeft gewoond. Wegens familiale problemen verhuisde u in 1989 voor twee jaar naar Diyala, waarna u opnieuw naar Bagdad, Husseinia, verhuisde. In 1993 verhuisde u wederom naar Adhamiya, waar u rond 2003 als taxichauffeur ging werken.

Op 15 maart 2015 werd u gearresteerd door het Iraakse leger en werd u gedurende vijf dagen vastgehouden en gefolterd. U werkte vervolgens verder als taxichauffeur. Op 6 augustus 2015 werd een vriend van u, O. [...], ontvoerd en vermoord nadat zijn familie reeds het gevraagde losgeld had betaald. U was kwaad en heeft de milities om die reden in het openbaar vervloekt. Op 20 augustus 2015, toen u en uw gezin bij uw zus in al Shaab waren, kreeg u een telefoontje van uw huisbazin dat er gewapende mannen uw huis waren binnengedrongen. Na dit incident bleven u en uw gezin bij uw zus in al Shaab wonen. U vroeg nieuwe paspoorten aan voor u en uw gezin en u verliet Irak op 3 september 2015 met het vliegtuig naar Turkije. Via de Balkanroute bereikte u België op 25 september 2015, waar u op 29 september 2015 een eerste asielaanvraag heeft ingediend. In november 2015 werd door de milities brand gesticht in uw huis. Op 28 februari 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van jullie asielmotieven. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde op 9 oktober 2017 integraal deze beslissing.

Zonder naar jullie land terug te keren dienden u en uw vrouw op 1 augustus 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Jullie bleven bij de verklaringen die jullie tijdens het vorige verzoek hadden gedaan, maar voegden eraan toe dat leden van de militie bij uw oom – die erg op u lijkt - zijn binnengedrongen en zijn twee kinderen hebben geëlektrocuteerd. Twee dagen later kreeg uw oom een hartstilstand omwille van dit incident. Daarnaast werd een andere neef van u bedreigd en beschoten omwille van u. Ter staving van uw volgende verzoek legde u volgende documenten neer: een rapport van de brandweer inzake de brand in jullie huurhuis, een brief van het politiekantoor naar de rechtbank inzake diezelfde brand, een verklaring van de huisbazin bij de politie, een verklaring van de politie bij het gerecht inzake de brandstichting, een document van de civiele bescherming aangaande de schade door de brand, 3 foto's genomen door de civiele bescherming, een usbstick met foto's van het graf van de twee kinderen en

uw oom, een attest van verblijfplaats, de identiteitskaarten van uw kinderen en de enveloppe waarin de documenten werden verstuurd. Op 24 oktober 2018 werd voor u en uw echtgenote een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen gezien u geen elementen aanbracht die de kans op internationale bescherming aanzienlijk verhoogden. Op 20 mei 2019 werd het beroep dat u hiertegen aantekende door de RvV verworpen.

Op 21 februari 2019 dienden jullie in naam van uw kinderen [A.], [M.], [M.] en [R.] een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 28 juni 2019 verklaarde het CGVS hun verzoek niet ontvankelijk. Op 18 december 2019 werd het beroep ingediend tegen de beslissing van het CGVS verworpen.

Zonder het Belgisch grondgebied te verlaten dienden u en uw echtgenote 25 mei 2020 een derde verzoek om internationale bescherming in. In naam van de vier kinderen werd op 25 mei 2020 een volgend verzoek ingediend.

U gaf aan dat uw broer omwille van u op 27 december 2019 door de milities werd doodgeschoten. Daarnaast gaf u aan dat uw kinderen in België besmet waren met het coronavirus en ze hierdoor geen rechten in Irak zullen krijgen. Om dit derde verzoek te ondersteunen legde u volgende documenten neer: de overlijdensakte van uw broer, het verslag van de lijkschouwer en een enveloppe. Het volgende verzoek in naam van uw kinderen werd op 2 september 2021 niet ontvankelijk verklaard. De RvV verwierp het beroep op 20 april 2022. Op 1 december 2021 werd uw derde verzoek en het verzoek van uw echtgenote niet ontvankelijk verklaard. Op 12 oktober 2022 werd het beroep dat jullie indienden tegen deze beslissing van het CGVS verworpen.

[R.] diende op 6 maart 2023 een vierde verzoek om internationale bescherming in. [R.] diende op dezelfde dag een derde verzoek om internationale bescherming in.

Zonder het Belgisch grondgebied te verlaten diende u op 13 september 2023 een vierde verzoek om internationale bescherming in. Gedurende heel de asielpcedure hadden u en uw echtgenote veel –soms slaande – ruzie. Eind 2022 verliet u het opvangcentrum van Moeskroen samen met [A.], u vertrok naar Antwerpen en later naar Luik. [R.] bleef bij de andere kinderen. U beschouwt zich momenteel als een gescheiden man. U heeft nooit een sterke band gehad met [R.]. Af en toe ziet u de kinderen [M.] en [M.] in Luik, maar met [R.] heeft u geen contact meer. U verhuist van de ene woning naar de andere samen met uw dochter [A.]. U haalt in onderhavig verzoek geen vrees aan in uw hoofd. U laat wel optekenen dat u uw dochter [A.] geen toekomst heeft in Irak. Ze is de Arabische taal immers niet perfect machtig en heeft geen band met Irak. Verder zouden meisjes in Irak verkracht, ontvoerd en vermoord worden. U legt documenten in verband met de schoolcarrière van uw dochter neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient te worden gesteld dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een weigeringsbeslissing wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen wat betreft de asielmotieven en het vluchtrelaas en dat deze motieven door de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Hierdoor staat de beoordeling van de door u aangehaalde asielmotieven in het kader van uw eerste verzoek vast. Uw tweede en uw derde verzoek werden niet ontvankelijk verklaard gezien u geen elementen aanhaalde die de kans op internationale bescherming aanzienlijk verhoogden. Het beroep dat u hiertegen indiende werd verworpen.

In het kader van onderhavig verzoek haalt u aan dat u voor uzelf geen nieuwe elementen aan te brengen heeft. U heeft geen vrees bij terugkeer naar Irak. U liet nog vallen dat u in het verleden meermaals kenbaar had gemaakt wat uw problemen waren, meer bepaald dat u vreesde dat u bij terugkeer naar Irak vermoord zou worden, maar dat hier geen geloof aan gehecht werd (CGVS 1527108X p.7). Uw persoonlijke asielmotieven werden in de voorgaande beslissingen reeds geanalyseerd, beoordeeld en bevestigd door de RvV.

U verwijst dit keer veeleer naar het lot dat uw minderjarige dochter [A.] te beurt zou vallen. U haalde aan dat ze het Arabisch niet volledig machtig is, dat ze geen band heeft met het land, dat er ontvoeringen en verkrachtingen van kinderen plaatsvinden en dat ze er geen toekomst heeft (CGVS 1527108X p.7, p.8). De elementen die u aanhaalt in hoofde van uw dochter zijn volledig hypothetisch en an sich onvoldoende zwaarwichtig om gekwalificeerd te worden als daden van vervolging of als ernstige schade zoals voorzien in de artikelen 48/3, § 2 en 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. U brengt geen enkel gegeven aan dat hier een ander licht op werpt. U verklaarde dat uw dochter voor u tolkt bij de sociale assistent en soms haar woorden niet vindt en dat ze geen Arabisch kan lezen. Voorts liet u optekenen dat uw dochter een hechte band heeft met de zus van haar biologische mama, Nebraz genaamd, en dat ze regelmatig contact heeft met uw moeder, waardoor er wel degelijk geconcludeerd kan worden dat er een zekere band is tussen uw dochter en haar verwanten die woonachtig zijn in Irak en er klaarblijkelijk communicatie mogelijk is tussen uw dochter en de familie in Irak. Uw bezorgdheid dat het onderwijs ondermaats is, dat kinderen in Irak verkracht, ontvoerd en vermoord worden zijn loutere beweringen en verwijzingen naar een algemene situatie die u niet kan individualiseren. Bovendien heeft uw dochter, zoals reeds aangehaald, deze elementen reeds aangehaald in haar eigen verzoeken om internationale bescherming. Het CGVS achtte haar verzoeken niet-ontvankelijk; de analyse en beoordeling werden door de RvV bevestigd en deze beslissing heeft bijgevolg gezag van gewijsde.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende

elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Iraakse nationaliteit. U bent geboren op 24 april 2009 in Bagdad. U bent Arabische van afkomst en soennitisch moslim. U verliet Irak op 3 september 2015, samen met uw vader, [A.M.A.H.] (O.V. [...]; CGVS [...]), uw stiefmoeder, [A.-M.R.S.S.] (O.V. [...]; CGVS [...]), uw stiefzus [A.-M.R.M.A.] (O.V. [...]; CGVS [...]), uw halfzus [A.-D.M.M.] (O.V. [...]; CGVS [...]) en uw halfbroer [A.-D.M.M.A.] (O.V. [...]; CGVS [...]).

Op 29 mei 2015 dienden uw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Uw ouders verklaarden dat uw vader op 15 maart 2015 gearresteerd werd door het Iraakse leger en gedurende vijf dagen werd vastgehouden en gefolterd. Op 6 augustus 2015 werd een vriend van uw vader, [O.], ontvoerd en vermoord nadat zijn familie reeds het gevraagde losgeld betaald had. Om deze reden was uw vader kwaad geworden en had hij de milities in het openbaar vervloekt. Op 20 augustus 2015, toen jullie bij een tante in Al Shaab waren, zouden gewapende mannen jullie huis zijn binnengedrongen. Om deze redenen verlieten jullie Irak. Op 27 februari 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het eerste verzoek van uw ouders. Er werd immers geen geloof gehecht aan de aangehaalde vluchtmotieven. De veiligheidssituatie in Bagdad noopte niet tot de toekenning van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c, van de Vreemdelingenwet. Uw ouders tekenden op 29 maart 2017 beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). De RVV bevestigde de door CGVS genomen beslissing op 9 oktober 2017.

Op 1 augustus 2018 dienden uw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. In dit verzoek herhaalden uw ouders de vluchtmotieven die ze aanhaalden in hun eerste verzoek om internationale bescherming. Ze voegden hieraan toe dat leden van de Dawa-militie in het huis van de oom van uw vader, die erg op hem lijkt, zouden zijn binnengedrongen en zijn twee kinderen hebben geëlektrocuteerd. Twee dagen nadien kreeg de oom van uw vader een hartstilstand omwille van dit incident. Daarnaast werd een andere neef van uw vader bedreigd en beschoten omwille van uw vader. In het kader van hun tweede verzoek legden uw ouders de volgende documenten neer: een rapport van de brandweer inzake de brand in jullie huurhuis, een brief van het politiekantoor naar de rechtbank inzake diezelfde brand, een verklaring van de huisbazin bij de politie, een verklaring van de politie bij het gerecht inzake de brandstichting; een document van de civiele bescherming aangaande de schade door de brand, 3 foto's genomen door de civiele bescherming, een usb-stick met foto's van het graf van de twee kinderen en de oom van uw vader, een attest van verblijfplaats, de identiteitskaarten van u, uw zussen en uw broer, en de enveloppe waarin de documenten werden verstuurd. Op 24 oktober 2018 werden de tweede verzoeken van uw ouders niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. Uw ouders tekenden op 7 november 2018 beroep aan tegen deze beslissing bij de RVV. De RVV bevestigde de door het CGVS genomen beslissing en verwierp het beroep op 20 mei 2019.

Op 21 februari 2019 dienden uw ouders in uw naam een verzoek om internationale bescherming in. Ze deden hetzelfde voor uw zussen en voor uw broer. Hierbij vermeldde ze dat zij op aanraden van de sociaal assistent een aanvraag in jullie naam indienden en stelden ze dat jullie niet terug kunnen naar Irak omdat jullie daar vermoord zouden worden door dezelfde mensen die de neven van uw vader daar vermoord hebben, omdat jullie daar geen (adequate) scholing zouden kunnen genieten, omdat jullie daar omwille van de algemene veiligheidssituatie het risico zouden lopen om ontvoerd, vermoord of verkracht te worden. Nog haalden ze aan dat jullie psychische problemen zouden hebben ontwikkeld door de huiszoekingen die zij meemaakten in Irak. Ook het feit dat uw zus [M.] omwille van een nieraandoening niet terug zou kunnen keren naar Irak, werd tijdens jullie verzoeken aangehaald. Zelf verklaarde u dat u uw leven in België wil verderzetten en dat u hier vrienden hebt. Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming werden de volgende documenten neergelegd: foto's met vrienden en klasgenoten in België en uw identiteitskaart. Op 28 juni 2019 verklaarde het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk, gezien u noch uw ouders in dit verzoek elementen aanbrachten die een afzonderlijk onderzoek rechtvaardigden. Op 27 november 2019 werd deze beslissing door de RVV bevestigd.

Op 25 mei 2020 dienden uw ouders een derde verzoek om internationale bescherming in. Op diezelfde dag dienden u, uw zussen en uw broer een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u een nieuw verzoek om internationale bescherming indiende op aanraden van uw ouders, zodat u uw studies zou kunnen verderzetten. U verklaarde nog dat uw vaders broer werd doodgeschoten in Irak. Daarnaast vreesde u de algemene veiligheidssituatie. U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw tweede verzoek. Uw volgende verzoek en dat van uw broer en zussen werd op 2 september 2021 niet-ontvankelijk verklaard. De RVV verwierp het beroep ingesteld tegen deze beslissingen op 20 april 2022.

Op 1 december 2021 werd het derde verzoek van uw vader en het derde verzoek van uw stiefmoeder nietontvankelijk verklaard. Op 12 oktober 2022 werd het beroep dat ingediend werd tegen deze beslissingen van het CGVS verworpen.

Uw stiefmoeder [R.] diende op 6 maart 2023 een vierde verzoek om internationale bescherming in. Uw stiefzus [R.] diende op dezelfde dag een derde verzoek om internationale bescherming in.

Zonder het Belgisch grondgebied te verlaten diende u op 13 september 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in Uw vader diende diezelfde dag een vierde verzoek om internationale bescherming in. Gedurende heel de asielpprocedure hadden uw vader en uw stiefmoeder veel –soms slaande – ruzie. Eind 2022 verliet u, na de zoveelste ruzie, samen met uw vader het opvangcentrum van Moeskroen. Jullie gingen naar Antwerpen en later naar Luik. U verhuist van de ene woning naar de andere samen met uw vader. [R.] bleef bij de andere kinderen. U heeft nooit een sterke band gehad met [R.]. U had het gevoel dat ze steeds de kant van [R.] koos en u achterstelde. Af en toe ziet u [M.] en [M.]. Het contact met [R.] is volledig verbroken.

U haalt aan in onderhavig verzoek dat u niet naar Irak terug wil omdat meisjes in Irak verkracht, ontvoerd en vermoord worden, dat u hier uw best hebt gedaan om Nederlands te leren en om goede schoolresultaten te halen, dat u hier vrienden heeft en dat het onderwijs in Irak ondermaats is. Ter staving van uw verzoek legt u twee documenten in verband met uw schoolcarrière neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uwen hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U bent immers minderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek: zo werd het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) afgenomen door een gespecialiseerde ambtenaar, en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich in het kader van uw huidige asielaanvraag beperkt tot een loutere verwijzing naar de verklaringen die u voorheen reeds aflegde. Uw verklaringen dat de lesinhouden in Irak ondermaats zijn en dat het daar niet veilig is daar meisjes er ontvoerd, verkracht en vermoord worden, zijn elementen die u in uw voorgaande verzoeken reeds aanhaalde. Deze verzoeken werden afgewezen door het CGVS en de beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U brengt aldus geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de

individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse

aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genooddaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan

blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 57/6/2 en 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens (hierna: het EVRM), van het recht van verdediging en van het recht op een tegensprekelijk debat.

Zij betogen dat zij in het kader van hun beschermingsverzoeken nieuwe documenten aangaande de schoolcarrière van verzoekster hebben neergelegd en hebben aangehaald dat de lesinhouden in Irak ondermaats zijn en duidelijk verschillen van deze in België. Daarnaast wijzen zij erop dat verzoekster sedert haar aankomst in België de Nederlandse taal goed onder de knie heeft gekregen om goede schoolresultaten te bekomen en dat zij sinds 2015 in België verblijft. Op het moment dat zij in België toekwam, was zij slechts zes jaar oud. Zij wonen hier al meer dan acht jaar. Verzoekster heeft geen banden meer met Irak, is er nooit meer naar teruggekeerd en herinnert zich er niets meer van. Ze heeft haar vriendenkring en sociale contacten hier opgebouwd. Ondertussen is ze bijna 15 jaar oud en heeft ze nooit onderwijs gevolgd in het Arabisch, maar enkel in het Latijns alfabet. Zij onderlijnen dat meisjes in Irak verkracht, ontvoerd en vermoord kunnen worden en dat de maatschappij in Irak verstikkend is. Zij menen dat dit wel degelijk nieuwe elementen betreffen, zeker omdat het reeds 2,5 jaar geleden is dat de vorige beslissingen genomen werden door de commissaris-generaal.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voeren zij aan dat de rapporten, vermeld in de bestreden beslissingen, niet voldoende actueel zijn om de situatie in Irak te beoordelen zeker omdat die bijzonder onstabiel is. Zij halen verschillende artikels aan om aan te tonen dat de onveiligheidssituatie in Bagdad nog steeds onstabiel is wegens de invloeden van ISIS, verkiezingen en de politieke situatie. Zij benadrukken dat de informatie, vermeld in hun verzoekschrift recenter is dan de rapporten waarop het CGVS zich beroept. Bovendien blijkt volgens hen dat de situatie in Gaza ook een invloed heeft op de veiligheidssituatie in Irak, waaromtrent zij enkele artikels citeren. Ten slotte voeren zij aan dat Buitenlandse Zaken afraadt om zich naar Irak te begeven.

3. Nieuwe stukken

3.1. Ter terechtzitting leggen verzoekers een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarbij zij aangeven volgende stukken te voegen:

- *“Documenten betreffende de erkenning van de minderjarige andere kinderen van 1^e verzoeker, broertje en zusje van 2^e verzoekster”.*

Zij voegen het volgend stuk toe:

- Erkenning van de vluchtelingenstatus genomen ten aanzien van mevr. A.-M.R.S.S.

Zij zetten nog uiteen dat de onontvankelijkheidsbeslissingen niet genomen werden binnen de wettelijke termijn conform artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (Hof van Justitie 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (Hof van Justitie 9 september 2021, XY t. *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

Ter terechtzitting neemt verzoekster het woord en stelt dat zij niet begrijpt dat zij een negatieve beslissing heeft gekregen, terwijl haar minderjarige broer en zussen inmiddels erkend werden als vluchtelingen. Zij legt echter per aanvullende nota ter terechtzitting enkele stukken neer waaruit blijkt dat de commissaris-generaal op 4 april 2024 de vluchtelingenstatus heeft toegekend aan haar (stief)moeder, mevrouw A.-M.R.S.S.. Die erkenningsbeslissing dateert van na het nemen van de bestreden beslissingen, waardoor de commissaris-generaal er niet over kon motiveren. De commissaris-generaal, die niet aanwezig is ter terechtzitting, kan aldus niet om toelichting worden gevraagd omtrent welke familieleden al dan niet erkend zouden zijn als vluchteling en of de erkenning van verzoeksters stiefmoeder en verzoekers partner met wie hij twee gemeenschappelijke kinderen heeft – de halfzussen en halfbroer van verzoekster – ook de erkenning van deze laatsten tot gevolg hebben dan wel of en in welke mate de erkenning van het familielid een impact heeft op de beoordeling van de situatie die eigen is aan verzoekers.

In dit verband wordt er immers op gewezen dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis moet worden beoordeeld. Aldus volgt uit de erkenning van de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeksters stiefmoeder of verzoekers partner niet automatisch dat zij zelf nood hebben aan internationale bescherming.

In het arrest N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov oordeelde het Hof van Justitie dat richtlijn 2011/95 niet voorziet in de verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus aan andere derdelanders dan diegenen die vallen onder de definitie van *“vluchteling”* en van *“persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt”* (HvJ 4 oktober 2018, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, nr. C-652/16, punt 48) en dat elke beslissing over de verlening van een van beide statussen moet worden gebaseerd op een individuele beoordeling om na te gaan of de verzoeker op basis van zijn persoonlijke situatie aan de voorwaarden voor de verlening van de status voldoet. Het doel van de richtlijn is immers om te bepalen of de verzoeker een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of een risico op ernstige schade heeft. Hieruit volgt dat de nood aan internationale bescherming niet zonder meer kan worden vastgesteld of een internationale beschermingsstatus worden toegekend op grond dat een

gezinslid van de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Niettegenstaande de toekenning van de vluchtelingenstatus aan een familielid niet noodzakelijk tot gevolg heeft dat ook aan de familieleden een internationale beschermingsstatus moet worden verleend, trad het Hof van Justitie, in het arrest N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov de advocaat-generaal bij in zijn stelling dat de individuele beoordeling niet verhindert dat *“wel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van een verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade”* (HvJ 4 oktober 2018, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, nr. C652/16, punten 50-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn: *“Gezinsleden zijn louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen”*.

In casu, bevat het administratief dossier geen stukken aangaande de verzoeken om internationale bescherming die door verzoekers partner/verzoeksters stiefmoeder werden ingediend en evenmin omtrent het gegeven of en in welke mate die beslissing een impact heeft op de status van de minderjarige kinderen Mu. en Ma. die verzoeker met haar heeft, zijnde verzoeksters halfzussen en -broers. Hoewel in het administratief dossier er zich een document bevindt waarin aangegeven wordt dat er sprake zou zijn van echtelijke problemen (AD CGVS 5, witte map bijkomende informatie, intern bericht) en hiervan ook een indicatie te lezen staat in de bestreden beslissingen, laat dit de Raad in huidige stand van het geding niet toe in te schatten op welke wijze en in welke mate de erkenning van gezinsleden een impact heeft of kan hebben op de situatie van verzoekers. Dergelijke kennis van de stukken met betrekking tot deze laatste hun beschermingsverzoek en waaronder desgevallend hun verklaringen, het gehoor en de specifieke gronden van de erkenningsbeslissing(en) is nochtans essentieel om een mogelijk verband of de implicaties van deze erkenning(en) in te schatten op de persoonlijke situatie van verzoekers bij terugkeer naar Irak.

Zelfs indien de desbetreffende en desgevallende erkenningsbeslissing(en) gestoeld is/zijn op volledig andere vervolgingsgronden, blijkt alleszins niet dat een nader onderzoek heeft plaatsgevonden naar een mogelijk verband of de implicaties van deze erkenningsbeslissingen op de persoonlijke situatie van verzoekers bij terugkeer naar Irak.

De Raad meent dat zonder nader onderzoek en zonder verificatie van de erkenningsbeslissing(en) in hoofde van mevr. A.-M.R.S.S. en diens verklaringen en de op basis daarvan eventuele status die ook werd toegekend aan de twee gemeenschappelijke kinderen die verzoeker met haar heeft, geen abstractie kan gemaakt worden van diens erkenning en de redenen voor vervolging nu *in casu* niet uitgesloten kan worden dat verzoekers reeds wegens hun verwantschap met deze persoon/personen zelf vervolging of ernstige schade riskeren.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek, kan de Raad het beschermingsverzoek van verzoekers niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 februari 2024 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO